

[https://doi.org/10.31891/2307-5740-2022-312-6\(1\)-14](https://doi.org/10.31891/2307-5740-2022-312-6(1)-14)

УДК : 339.9

Веньлян ЧЖОУ

Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана

<https://orcid.org/0000-0002-9043-6005>

991296414@qq.com

Лариса РУДЕНКО-СУДАРЄВА

Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана

<https://orcid.org/0000-0001-5992-4070>

lvrudenko@kneu.edu.ua

ЕКОНОМІЧНИЙ БАЗИС ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ВЗАЄМОДІЇ КНР З ІНДІЄЮ ЯК ПОТЕНЦІЙНИМ ПАРТНЕРОМ У ПЛОЩИНІ РЕАЛІЗАЦІЇ ІНІЦІАТИВИ «ОДИН ПОЯС, ОДИН ШЛЯХ»

Авторами показано прагнення КНР створити нового виду синоцентричну глобалізацію завдяки ефективній співпраці, координації і солідарності, принципам справжнього мультилатералізму і верховенства права, використання багатства і промислових ноу-хау Китаю, залучення країн та компаній на китайську орбіту. Аргументовано, що суттєве покращення внутрішнього потенціалу КНР характеризує готовність його потужного економічного базису для формування міжнародних двосторонніх і багатосторонніх відносин й розбудови перспективних партнерських стосунків КНР та інших обраних країн у векторі здійснення інвестицій в інфраструктурні та економічні проекти, що в цілому має забезпечити більш тісний зв'язок з країнами Азії та Європи і сприятиме реалізації зовнішньої китайської стратегії відкритості нового типу, а також стало розвитку транспорту та глобальної транспортної інфраструктури.

«Один пояс, один шлях» є найбільшим геоекономічним проектом в історії людства, що спрямований на створення і зміцнення багатонаціональних зв'язків, на посилення інтенсивності економічних, культурних і політичних обмінів. Завдяки гігантським інвестиційним вкладенням аж до 2049 року (до 100-річчя утворення Китайської Народної Республіки), за підтримки Нового банку розвитку БРІКС, Фонду сприяння співпраці Південь-Південь, АБІІ та Фонду Шовкового шляху, проєкт має привести до консолідації величезного Європейсько-Азіатського простору і частини Африки (65 країн), в яких проживає понад 4 млрд осіб.

У статті акцентовано увагу на Ініціативному Проєкті КНР «Один пояс, один шлях» в частині важливості участі та партнерської підтримки країн на цьому маршруті, особливо великих країн, таких як Індія. Продемонстровано, що хоча у перспективних партнерських стосунках КНР та Індії Проєкт «Один пояс, один шлях» має на меті створити нову модель взаємодії, однак амбіції південноазійського регіону становлять «виклик» для обох держав.

Спираючись на проведені аналітичні оцінки міждержавних відносин між КНР та Індією в різні періоди із досить широким діапазоном розвитку від співробітництва до конкуренції і навіть конфронтації, автори констатують, що національні стратегічні тенденції створюють китайсько-індійським відносинам різні випробування. Саме тому авторами акцентовано увагу на дуалістичності характеру взаємин цих двох країн і виявлено, з одного боку, розвиток дружніх відносин співробітництва, з другого боку, наявність і наростання геостратегічної конкуренції між Китаєм та Індією, що вірогідно буде впливати на формування адекватного економічного базису інвестиційної взаємодії КНР з Індією як потенційним партнером у площині реалізації ініціативи «Один пояс, один шлях», а також і на сам сценарій розгортання проєкту.

Ключові терміни: ініціатива «Один пояс, один шлях», інвестиційна взаємодія, економічний базис, Китай, Індія, прями іноземні інвестиції, інвестиційні галузі, корпорації.

Wenliang ZHOU, Larysa RUDENKO-SUDARIEVA

Kyiv National Economic University named after Vadym Hetman

THE ECONOMIC BASIS OF INVESTMENT COOPERATION BETWEEN THE PRC AND INDIA AS A POTENTIAL PARTNER IN THE IMPLEMENTATION OF THE ONE BELT, ONE ROAD INITIATIVE

The authors show China's desire to create a new type of Sinocentric globalization thanks to effective cooperation, coordination and solidarity, the principles of true multilateralism and the rule of law, the use of China's wealth and industrial know-how, and the attraction of countries and companies into the Chinese orbit. It is argued that the significant improvement of the internal potential of the PRC characterizes the readiness of its powerful economic base for the formation of international bilateral and multilateral relations and the development of promising partnership relations between the PRC and other selected countries in the vector of investments in infrastructure and economic projects, which in general should ensure a closer connection with the countries of Asia and Europe and will contribute to the implementation of China's external strategy of openness of a new type, as well as the sustainable development of transport and global transport infrastructure.

"One Belt, One Road" is the largest geo-economic project in the history of mankind, aimed at creating and strengthening multinational ties, increasing the intensity of economic, cultural and political exchanges. Thanks to gigantic investment investments until 2049 (the 100th anniversary of the founding of the People's Republic of China), with the support of the BRICS New Development Bank, the South-South Cooperation Promotion Fund, AIIB and the Silk Road Fund, the project should lead to the consolidation of the vast European-Asian space and parts of Africa (65 countries), in which more than 4 billion people live.

The article focuses on the Initiative Project of the People's Republic of China "One Belt, One Road" in terms of the importance of participation and partnership support of countries on this route, especially large countries such as India. It has been demonstrated that although the One Belt One Road Project aims to create a new model of cooperation in the promising partnership relations of China and India, the ambitions of the South Asian region are a "challenge" for both states. Based on the analytical evaluations of interstate relations between the PRC and India in different periods with a fairly wide range of development from

cooperation to competition and even confrontation, the authors state that national strategic trends create various challenges for Sino-Indian relations. That is why the authors focused attention on the dual nature of the relations between these two countries and revealed, on the one hand, the development of friendly relations of cooperation, on the other hand, the presence and growth of geostrategic competition between China and India, which is likely to influence the formation of an adequate economic basis for investment cooperation of the People's Republic of China with India as a potential partner in the implementation of the "One Belt, One Road" initiative, as well as on the project deployment scenario itself.

Keywords: The Belt and Road Initiative, investment cooperation, economic basis, China, India, foreign direct investment, investment industries, corporations.

Постановка проблеми у загальному вигляді та її зв'язок із важливими науковими чи практичними завданнями

Євразійська стратегія КНР спирається на прагнення розвитку миру, справедливості, сприяння глобальному розвитку, стимулювання спільних цінностей усього людства, створення спільноти єдиної долі людства. Готовність «створювати нові і значно більші чудеса в новому поході в нову епоху» [1] характеризується всебічним поглибленням реформ і відкритості, в тому числі у царині сталого транспорту. Яскравою демонстрацією практичних дій у цьому напрямі можна вважати глобальний суперпроект КНР по відродженню Великого Шовкового Шляху із ініціативою «Нового Шовкового шляху» – «Один пояс, один шлях» (一帶一路, “Yīdài yīlù”), який перетворює Китай на одного з основних провідників ідеї мультилатералізму.

Суть ініціативи «Один пояс, один шлях» полягає у відновленні колись квітучого Великого Шовкового шляху, що пов'язує Північну Європу з Європою. У 2013 р. голова КПК Сі Цзіньпін запропонував створити проекти «Економічний пояс Шовкового шляху» та «Морський Шовковий шлях XXI століття» (надалі стали відомими під спільною назвою «Один пояс, один шлях» або ж «Пояс і шлях»). За Ініціативою заплановано, що сухопутний пояс пов'яже східне узбережжя Китаю з Європою сучасними швидкісними залізничними коліями та автомобільними трасами через країни Центральної Азії та Монголії, а морський Шовковий шлях – з комерційними портами через Південно-Східну Азію, Індійський океан, Східну Африку та Середземне море.

У разі успішної реалізації інфраструктурний мегапроект «Новий Шовковий шлях» стане найбільшим глобальним інвестиційним проектом, який, за нескромними оцінками китайської влади, передбачає надання владою Китаю 900 млрд дол. США, торкнеться близько 65 країн із загальним населенням 4,4 млрд осіб, забезпечить протягом десятиліття товарообіг понад 2,5 трлн дол. США між Китаєм і країнами-партнерами проекту «Один пояс, один шлях».

Безумовно, що ініціатива «Один пояс, один шлях» потребує участі та партнерської підтримки країн на цьому маршруті, особливо великих країн, таких як Індія, Індонезія, Казахстан та багатьох інших. Саме вивчення можливостей взаємодії КНР з країнами - потенційними партнерами у площині реалізації ініціативи «Один пояс, один шлях», зокрема стосовно оцінки економічного базису для інвестування такої взаємодії і стало мотивом для написання нами даної дослідницької роботи.

Аналіз досліджень та публікацій

Світове значення, важливість і сутність ініціативи «Один пояс, один шлях» досить активно розглядалися у дослідницьких роботах великої кількості авторів, починаючи з її ініціатора й ідеолога Голови КНР Сі Цзіньпіна (Сі Дзіньпін) [2], дослідників економічного потенціалу та суспільного перетворення КНР Нара Ділона [14], Лю Цзуньї [12], безпосередніх експертів стосовно Ініціативи «Один пояс, один шлях» Ху Шишен [13], ПР Санджай і Саріті Рай, Киктенка В. [16], Українець Л. А., Ковалю О. [15], Єфремова В. [5] та інших науковців і практиків. У той же час вимагають поглибленого вивчення питання можливостей взаємодії Китаю з країнами - потенційними партнерами у площині реалізації ініціативи «Один пояс, один шлях», зокрема оцінки адекватності економічного базису для ефективної інвестиційної взаємодії КНР з Індією як одним з найбільших партнерів в інтересах обох країн та забезпечення реалізації Глобальних цілей сталого розвитку.

Формулювання цілей статті

Метою статті авторами визначено надання аналітичної оцінки економічного базису для ефективної інвестиційної взаємодії та виявлення перспектив щодо формування партнерських взаємин між КНР та Індією при реалізації Ініціативи «Один пояс, один шлях» на основі стратегічної взаємної довіри та уникнення протистояння в міжнародних та регіональних справах, в інтересах обох країн.

Виклад основного матеріалу

Найбільшим гео економічним проектом в історії людства, зазначає Киктенко В.О., є, спрямований на створення і зміцнення багатонаціональних зв'язків, посилення інтенсивності економічних, культурних і політичних обмінів ініціативний Проект КНР «Один пояс, один шлях», в рамках якого планується близько \$350 млрд лише до 2022 року. Завершення проекту «Один пояс, один шлях» заплановане на 2049 рік (до 100-річчя утворення Китайської Народної Республіки), що має привести до консолідації величезного

Європейсько-Азіатського простору і частини Африки з участю 65 країн, в яких проживає понад 4 млрд осіб [1–3].

Метою даної євразійської стратегічної ініціативи керівництвом КНР визначено:

- використання багатства і промислових ноу-хау Китаю для створення нового виду синоцентричної глобалізації;
- набуття статусу головного глобального провідника ідеї мультилатералізму, залучаючи країни та компанії на китайську орбіту і очолюючи нову Глобалізацію 2.0.

Для реалізації такої амбітної мети в Китаї тривалий час формувались необхідні передумови. Звернемо увагу на твердження Єфремова Д.П., а також Нара Ділона, Ковалю О. А., які зазначають, що одна з найбільш шанованих глобальних заслуг Китаю перед міжнародною спільнотою полягає в тому, що, радикально скоротивши бідність всередині країни за останні три десятиліття, він суттєво знизив загальносвітовий рівень бідності, посприявши достроковому досягненню глобальних цілей розвитку тисячоліття ООН уже 2015 року і досяг свого роду завершального етапу процесу всебічної побудови «благополучного суспільства» – сяокан (小康社会, xiǎokāngshèhuì) [5].

На нашу думку, цей факт також доводить суттєве покращення внутрішнього потенціалу КНР для формування міжнародних двосторонніх і багатосторонніх відносин й розбудови перспективних партнерських стосунків КНР та інших обраних країн, зокрема Індії, в рамках Проєкту «Один пояс, Один шлях», завдяки ефективній співпраці, координації і солідарності, що спираються на принципи справжнього, а не хибного мультилатералізму і верховенства права.

У перспективних партнерських стосунках КНР та Індії Проєкт «Один пояс, Один шлях» має на меті створити нову модель взаємодії, що включає внутрішні та зовнішні зв'язки «суша-море» та «схід-захід», особливо «Китай-Пакистанський економічний коридор» і «Бангладеш-Китай», «Економічний коридор Індія-М'янма». Однак амбіції південноазійського регіону становлять «виклик» для обох держав, оскільки різношвидкісне, різноспрямоване співробітництво між державами за одночасного зближення ринків веде до формування мегапартнерств. Зважаючи, що міждержавні відносини між КНР та Індією в різні періоди мали досить широкий діапазон розвитку, від співробітництва до конкуренції і навіть конфронтації, можна констатувати, що національні стратегічні тенденції створюють китайсько-індійським відносинам різні випробування.

Саме тому вважаємо за доцільне акцентувати увагу на дуалістичності характеру взаємин цих двох країн і виокремити, з одного боку, розвиток дружніх відносин співробітництва, з другого боку, наявність і наростання геостратегічної конкуренції між Китаєм та Індією, що вірогідно буде впливати на сценарій розгортання проєкту «Один пояс, один шлях».

Зауважимо, що більшість дослідників звертають увагу на позитивний характер періоду стабільного розвитку та прискореного налагодження партнерства з моменту встановлення дипломатичних відносин між Китаєм та Індією в 1950 році, про що свідчить низка офіційних документів, підписаних КНР та Республікою Індія на високому рівні в період з 2010 по 2020 рік. Зокрема це «Меморандум про взаєморозуміння щодо співробітництва в галузі зелених технологій між урядом Китайської Народної Республіки та урядом Республіки Індія» від 2010 року; «Спільна заява про бачення майбутнього розвитку китайсько-індійського стратегічного партнерства» від 2013 р.; «П'ятирічний план розвитку економічного і торгового співробітництва» від 2014 р. [9]; «Спільна заява щодо зміни клімату між урядом Китайської Народної Республіки та урядом Республіки Індія» від 2015 р. [10]; «Спільна заява Китайської Народної Республіки та Республіки Індія про побудову більш тісного партнерства у розвитку» від 2015 р. [11] і т.д.

Проведені нами спостереження показали, що лише у 2015 році ці дві країни підписали 24 угоди про співпрацю, загальний потенціал яких в грошовому еквіваленті становить понад 10 мільярдів доларів США у таких сферах, як будівництво інфраструктури, космічна співпраця, мінеральні ресурси, туризм та інші сфери.

Зауважимо, що Китай тривалий час залишався важливим торговим партнером Індії. Щорічний торговий оборот становив близько 90 млрд дол. США. Але торгівля демонструвала досить несиметричний характер. Аналізуючи динаміку обсягів товарообороту КНР і Республіки Індії, підкреслимо, що у 2018-2020 роки прослідковувалась тенденція зниження партнерської активності майже на 9% від показника 95,73 млрд дол США до 87,58 млрд дол США у 2020 році (табл. 1). Понад 80% припадає на імпорт із Китаю, насамперед машин та обладнання.

З моменту впровадження у 2013 році стратегії «Пояс і шлях» Китай інвестував значні кошти в індійську економіку, масштаби яких з кожним роком збільшувалися, досягнувши піку в 705,2 мільйона доларів у 2015 році (рис. 1).

Реальний обсяг китайських інвестицій до Індії становить, за оцінкою Gateway House, близько 6,2 млрд дол. Протягом 2020 року китайські компанії інвестували 200 млн дол. США безпосередньо в усю індійську промисловість, а китайські компанії підписали нові контракти в Індії на суму 2,28 млрд доларів США.

Таблиця 1

Динаміка обсягів двосторонньої торгівлі між Китаєм та Індією, млрд дол. США

Рік	Обсяг імпорту	Обсяг експорту	Сукупний зовнішній товарооборот	Торговельний дефіцит
2011	23.37	50.54	73.91	27.16
2012	18.80	47.68	66.47	28.88
2013	16.97	48.43	65.40	31.46
2014	16.36	54.22	70.58	37.86
2015	13.37	58.23	71.60	44.86
2016	11.76	58.40	70.16	46.63
2017	16.35	68.04	84.39	51.70
2018	18.85	76.88	95.73	58.03
2019	17.97	74.92	92.89	56.95
2020	20.86	66.73	87.58	45.87

Джерело: складено на основі [4]

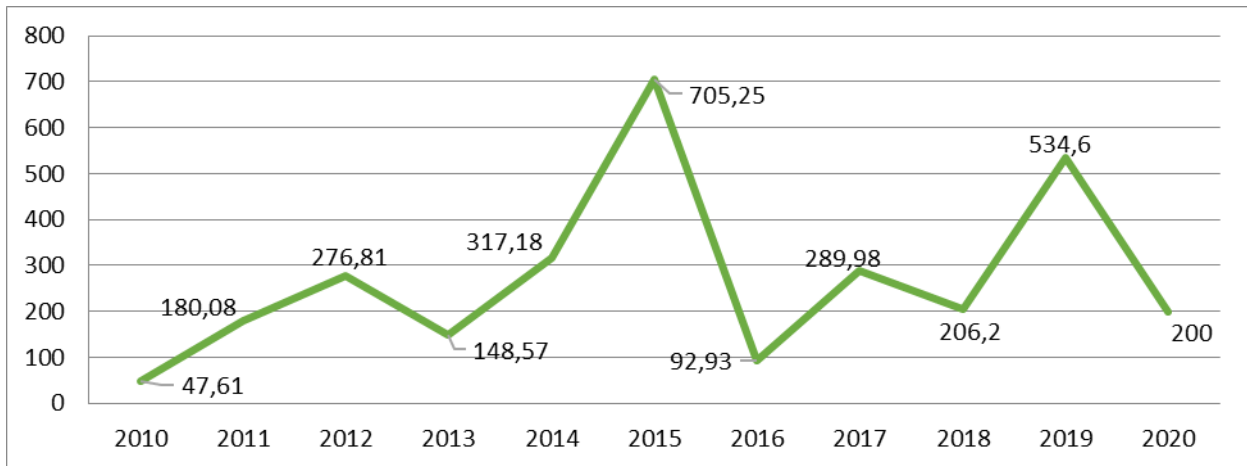

Рис. 1. Динаміка потоку ПІІ з Китаю до Індії, млн дол. США

Джерело: [5]

Галузева структура китайських ПІІ до Індії є досить диверсифікованою з вагомою часткою до секторів енергетики (10,71%) та технологій (9,91%) (рис. 2).

Рис. 2. Галузева структура китайських ПІІ до Індії у 2012-2020* році

Джерело: [6]

Слід також зауважити, що КНР та Індія активно співпрацюють у військових та міжнародних організаціях БРІКС, G20, Шанхайська організація співробітництва, Афганістану та інших регіональних питаннях, які також передбачають тісне співробітництво.

Особливо важливим фактом є активне приєднання Індії до Азіатського банку інфраструктурних інвестицій (АІІВ) на чолі з Китаєм, де ця країна стала другим найбільшим акціонером із часткою 8.65% (рис. 3).

Народний банк Китаю підвищив свою частку у провідному індійському комерційному банку Housing Development Finance Corporation (HDFC) з 0,8% до 1,01% за рахунок скупки акцій на відкритому ринку, що спричинило бурю серед індійських регуляторів.

Оскільки індійські фондові ринки різко впали через пандемію COVID-19, регулятори побоювалися, що китайські державні компанії можуть розпочати скупку активів індійських компаній за низькими цінами. Для того, щоб приборкати «опортуністичні поглинання/придбання індійських компаній» у цих умовах, центральний уряд вніс поправки до регулювання прямих іноземних інвестицій (ПІІ), ввівши обмеження на всі прямі та непрямі іноземні інвестиції з семи країн, що розділяють сухопутні кордони з Індією – Китай, Пакистан, Бангладеш, М'янма, Бутан, Афганістан та Непал. Згідно з переглянутими правилами, тепер інвестиції з цих країн обов'язково вимагатимуть схвалення Уряду Індії. У той час як Індія назвала це кроком до кращого моніторингу та захисту індійських компаній, що переживають важку фінансову фазу, Уряд Китаю заявив, що це має дискримінаційний характер і суперечить вимогам Світової організації торгівлі (СОТ).

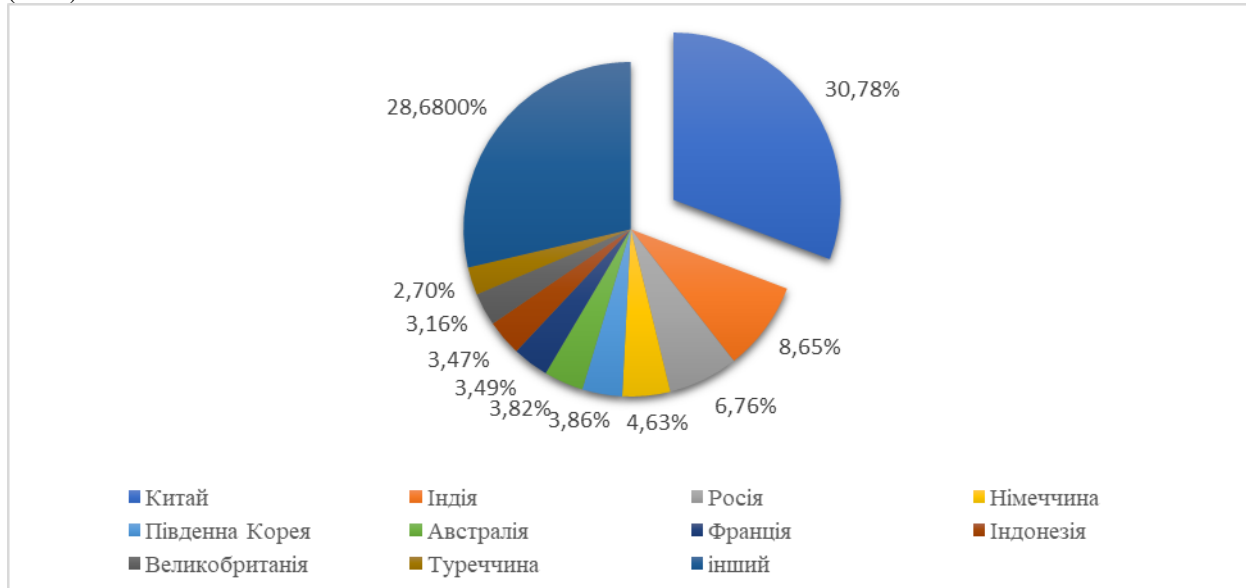

Рис. 3. Структура акцій Азіатського банку інфраструктурних інвестицій

Джерело: [7]

Показово, що з 2013 року Китай інвестував понад 100 млрд дол. США у масштабні проекти в Індії. Загалом було здійснено 46 транзакцій на суму 14,8 мільярдів доларів, п'ять з яких на загальну суму 1,23 млрд дол. США стали проблемними. Потреба зниження інвестиційних ризиків та вибору адекватної інвестиційної моделі для досягнення здорового розвитку залишається актуальною для китайських компаній при реалізації Ініціативи «Пояс і шлях».

Однак, як доводить проведений нами аналітичний огляд, китайські інвестиції в Індії зустрічаються з великими ризиками, як-то несприятливе інвестиційне середовище та недружня політика щодо КНР. Попри це багато з них все ж таки успішно вийшли на індійський ринок та перетворилися на ефективні місцеві компанії, реалізуючи переважно такі інвестиційні моделі як злиття і поглинання (M&A), зелені поля (нові структури, Greenfield), державно-приватне партнерство (PPP).

При цьому в таких секторах як енергетика, технології та нерухомість домінують інвестиційні вкладення у нові філії (2016 Xian Longi, 2016 Xuzhou Construction Machinery, 2019 Tsingshan Holding), а стосовно інших галузей (2018 Alibaba-Zomato, 2019 Tencent – Policybazaar, 2020 Dongbei Steel-KEC) переважно спостерігається придбання акцій (табл. 2).

В процесі нашого дослідження виявлено, що співпраця з китайською корпорацією Alibaba сприяла стрімкому зростанню одного з найбільших індійських фінансово-технологічного гігантів Paytm-India's Most-loved Payments App. Корпорація Tencent вклала кошти в індійські фірми технологічного навчання та платформу доставки продуктів замовникам.

Корпорація Oppo Electronics India із вироблення та продажів смартфонів в Індії є дочірньою компанією китайського виробника BBK Electronics LTD. Протягом 2018-19 років виторг Oppo India склав понад 1,8 мільярда доларів. Компанія планує поетапно інвестувати в Індію понад 250 млн доларів протягом наступних 5–10 років і вже створює виробничу базу для електронних компонентів у Нойді, штат Уттар-Прадеш.

Haier Electronics Group, яка керує виробництвом у Пуні, Махараштра, є інвестиційним холдингом, займається дослідженнями, розробкою, виробництвом та продажем пральних машин та водонагрівачів. Протягом 2018-2019 років її глобальний виторг склав 12,4 млрд дол. США. Haier планує збільшити свій

товарообіг в Індії до понад 1 млрд дол. США до 2022 року, розширивши власну мережу активів шляхом створення ще одного об'єкту в Нойді, штат Уттар-Прадеш.

Таблиця 2

Основні інвестиційні проекти китайських компаній в Індії у 2015-2020 роках

Інвестиційна галузь	Сума інвестицій (млн дол. США)	Основний метод інвестування	Основні інвестиційні проекти (назва підприємства, роки реалізації)	Стан виконання
Сільське господарство	510	M&A	2018 Alibaba-Zomato	завершено
Енергія	1590	Greenfield	2016 Xian Longi - ———	завершено
Розваги	510	Greenfield	2016 Inspur Group- ———	завершено
Фінанси	940	M&A	2019Tencent – Policybazaar	завершено
Нерухомість	660	Greenfield	2016XuzhouConstructionMachinery	завершено
технології	1470	Greenfield	2015 Phicomm - ———	завершено
Туризм	1270	M&A	2019 Trip.com- MakeMyTrip	завершено
метали	1310	Greenfield	2019 Tsingshan Holding	завершено
Здоров'я	1080	M&A	2017 Fosun- Gland Pharma	завершено
Транспорт	700	M&A	2020 Dongbei Steel- KEC	завершено
Здоров'я	220	M&A	2017 Fosun	зупинено
Енергія	140	M&A	2019 Coal	зупинено
Інший	4500	—		

Джерело: складено на основі [6]

Ключовий гравець в індустрії виробництва смартфонів в Індії Vivo Electronics протягом 2018-2019 років показав виторгу понад 1,5 млрд дол. США. Його індійські підприємства включають складальну лінію у Нойді, Уттар-Прадеш.

Китайська транснаціональна технологічна компанія Huawei Technologies Co., Ltd. вже майже два десятиліття відіграє важливу роль в індійському телекомунікаційному секторі. Але Уряд Індії видав неофіційні укази місцевим телекомунікаційним компаніям, які забороняють їм вступати у співпрацю з китайськими постачальниками послуг, включаючи Huawei.

Xiaomi Corporation займає 30-відсоткову частку у індійському ринку смартфонів, за нею слідують інші китайські бренди, такі як Vivo Communication Technology Co. Ltd., і Oppo Communication Technology Co. Ltd. Xiaomi та багато інших китайських компаній з метою задоволення потреб внутрішнього ринку відкрили виробничі потужності в Індії. Закриття магазинів китайськими компаніями у зв'язку із зміною регулювання іноземних інвестицій лише підвищить рівень безробіття в Індії. Оскільки телекомунікаційні компанії Індії борються за те, щоб зробити внутрішні мережі 4G прибутковими, заборона таким компаніям, як Huawei, на розвиток мережі 5G в країні, за оцінками окремих експертів, збільшить витрати на перехід країни до 5G на 35%.

Китайські інвестиції в індійські стартапи і особливо технологічний сектор значно зросли за останні декілька років. Alibaba Group Holding Limited і Tencent Holdings Limited, найбільші китайські лістингові компанії, є акціонерами більш ніж дюжини індійських стартапів. Деякі з найбільших китайських венчурних компаній, таких як Qiming, CDH та Morningside, також здійснювали інвестиції в Індії на ранніх етапах розвитку відносин країн. Очікується, що зміна регулювання Індії у галузі ПІІ скоротить і без того обмежені джерела додаткового фінансування вітчизняних стартапів та мікро, малих та середніх підприємств (ММСП).

Згідно планів КНР інвестиційна взаємодія із Індією у площині реалізації ініціативи «Один пояс, один шлях» передбачає наступні проекти:

- модернізацію індійських залізниць;
- будівництво портів, доріг і інфраструктурного проекту, який з'єднує кілька річок;
- будівництво індустріального парку у штаті Махараштра, в основному з автомобілебудуванням;
- участь у спільних фінансових проектах, банківських структурах, фінтех-хабах.

Розглядаючи розвиток геостратегічної конкуренції між Китаєм та Індією, слід зауважити, що Стратегія «Пояс і шлях» активувала інфраструктурне співробітництво КНР з Південною Азією із відповідним посиленням впливу Китаю в Південній Азії, що спровокувало побоювання Індії стосовно становлення Китаю як великої геополітичної країни. Посилення впливу китайського морського шовкового шляху змусило Індію турбуватися про власну національну безпеку. У рамках означених протиріч можна виокремити проблеми, пов'язані з:

- відсутністю стратегічної взаємної довіри,
- протистоянням в міжнародних та регіональних справах;
- територіальними протиріччями.

Зауважимо, що Індія розглядає Індійський океан як єдину важливу морську зону, про що свідчить її власний план регіональної інтеграції: «Угода про економічне співробітництво субконтинентальних країн»,

«План мусонів», «Політика Західного Союзу» тощо, які активно сприяють будівництву економічних коридорів з іншими країнами Південної Азії. Внаслідок суперечності цих великодержавних амбіцій Китай та Індія мають очевидну конкуренцію в Південно-Східній Азії, Південній Азії, Центральній Азії, Перській затоці та Індійському океані.

У контексті зазначеного показовим є те, що у співробітництві стратегії «Один Один, Пояс Один Шлях» у країнах Південної Азії Індія використовує свої переваги великої південноазійської країни, щоб змусити сусідні країни припинити співпрацю з Китаєм. Втручаючись у внутрішні справи Шрі-Ланки, Індія зупинила проект Коломбо-Порт Сіті, інвестований Китаєм у Шрі-Ланку. Під тиском Індії Бангладеш також скасував проект глибоководного порту Сонадія, про який багато років вели переговори та співпрацювали з китайськими компаніями тощо.

Аналіз спеціальної літератури доводить, що на китайсько-індійські відносини також впливають зовнішні фактори. Зокрема, йдеться про стурбованість західних країн, особливо США, економічним піднесенням Китаю після холодної війни 1991 та намаганням створити для країни недоброзичливих суперників і ворогів в особі Японії, Індії та інших країн для стримування Китаю в Східній Азії. У цьому контексті показовими є факти, що Індія також співпрацює зі стратегіями Сполучених Штатів «Новий шовковий шлях» та «Індо-Тихоокеанський коридор». Крім того, Індія та Японія також обговорюють просування плану «Азіатсько-Африканського коридору зростання», який простягається від Азіатсько-Тихоокеанського регіону до Африки. План "Коридору зростання Азія-Африка" являє собою спільні зусилля Японії та Індії для побудови кількох інфраструктурних проектів в Африці, Ірані, Шрі-Ланці та країнах Південно-Східної Азії.

Найбільшою проблемою у формуванні партнерських взаємин при реалізації Ініціативи «Один пояс, один шлях» є відсутність стратегічної взаємної довіри та протистояння в міжнародних та регіональних справах.

Висновки з даного дослідження і перспективи подальших розвідок у даному напрямі

- Найбільшим гео економічним проектом в історії людства справедливо можна вважати ініціативний китайський Проект «Один пояс, один шлях», спрямований на створення і зміцнення багатонаціональних зв'язків, посилення інтенсивності економічних, культурних і політичних обмінів, формування сталого розвитку транспортної інфраструктури. В рамках проекту передбачається формування принципово нових міжнародних двосторонніх і багатосторонніх відносин й розбудови перспективних відкритих взаємовигідних партнерських стосунків КНР та інших обраних країн у векторі здійснення інвестицій в інфраструктурні та економічні проекти.

- Реалізація «Поясу і шляху» є довгостроковим проектом, що потребує координації і врахування різноманітних багатовекторних і багаторівневих чинників і «у китайському офіційному дискурсі оцінюється як сполучна ланка між «китайською мрією» (中国梦) і «світовою мрією».

- Всі заплановані Проектом економічні коридори, які сумарно складають найдовший економічний коридор у світі, проходять територією великої кількості держав, а відтак залежать від процесів міждержавних узгоджень, глобальної і регіональної економічної кон'юнктури, безпекової ситуації. Відповідно Китай пов'язує свій майбутній розвиток з перспективами розвитку країн-партнерів, одним із яких безперечно виправдано слід вважати Індію.

- КНР і Індія є самобутніми, великими і надзвичайно амбітними світовими державами. Зрозуміло, що дипломатичні відносини між цими двома країнами вплинули на структуру розподілу сил в Азії та світу загалом. Взаємна співпраця має стати ключем до вирішення поточних проблем між двома країнами, оскільки Китай залишається найбільшим ринком у світі, а Індія є другою за чисельністю населення країною. Зберігаючи статус-кво територіальних питань, країни не повинні конфліктувати, а насамперед зміцнювати економічні, інвестиційні та торговельні відносини. Тільки розширюючи економічну дипломатію та співпрацюючи один з одним у міжнародних та регіональних питаннях, ними може бути досягнута висока ефективність взаємної співпраці нового формату та спільного розвитку національних стратегій.

Література

1. Голова КНР Сі Цзіньпін про «відкритість Китаю». Україна–Китай. 2018. № 14. URL: <https://sinologist.com.ua/golova-knr-si-tszinpin-pro-vidkrytist-kytayu/>
2. Один пояс, один шлях. URL: https://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%9E%D0%B4%D0%B8%D0%BD_%D0%BF%D0%BE%D1%8F%D1%81_%D0%BE%D0%B4%D0%B8%D0%BD_%D1%88%D0%BB%D1%8F%D1%85
3. Кіктенко В.О. Україна в проекті «Один пояс, Один шлях»: регіональний та глобальний вимір. Україна–Китай. 2018 № 13. URL: <https://sinologist.com.ua/kiktenko-v-o-ukrayina-v-proekti-odyn-poyas-odun-shlyah-regionalnyj-ta-globalnyj-vymir/>
4. UN comtrade database. URL: <https://comtrade.un.org/data/>
5. 2011-2020 Statistical Bulletin of China's Outward Foreign Direct Investment.

6. China Global Investment Tracker. URL: <https://www.aei.org/china-global-investment-tracker/>
7. Ou Minggang:Yatouhang zhejunian: huigu yuzhanwang Yinhangjia. 2021. URL: https://www.sohu.com/a/452873552_603349.
8. Єфремов Д.П. Китай та шлях розбудови людиноцентричної економіки. Україна–Китай. 2018. № 14. URL: <https://sinologist.com.ua/yefremov-d-p-kytaj-na-shlyahu-rozbudovy-lyudynotsentrychnoyi-ekonomiky/>
9. Zhongyin qian wunian jingmao hezuo jihua: Jiang xiang yin touzi 200yi. Xinlangcijing. 2014. URL: <http://finance.sina.com.cn/world/yzjj/20140918/175920344528.shtml>
10. Zhonghua renmin gongheguo zhegnfu he yindu gongheguo zhengfu guanyu qihoubianhua de lianshengming. WaiJiaoBu. 2015. URL: https://www.fmprc.gov.cn/web/gjhdq_676201/gj_676203/yz_676205/1206_677220/1207_677232/201505/t20150515_8008756.shtml
11. Zhonghua renmin gongheguo guanyu goujian gengjia jinmide fazhanhuoban guanxni de lianhe shengming. XinHuaWang. 2014. URL: http://www.xinhuanet.com/world/2014-09/19/c_1112555977.htm
12. Liu zongy zhongyin lingdaoren feizhenshi huiwu jizhi jianli jizhongyin guanxi qianjing, Waijiaojikan. 135. 2020. URL: <http://www.cpifa.org/cms/book/170>
13. Hu Shisheng. donglang duizhi weiji yuzhongyin guanxi de weilai. Xiandaiguanxixueyuan, (2017) (11), 9-22. URL: <http://www.cqvip.com/qk/81437x/201711/673896878.html>
14. Dillon, Nara. "19. What Can China Teach Us about Fighting Poverty?" The China Questions. Harvard University Press, 2018. 155-162. URL: <https://www.degruyter.com/document/doi/10.4159/9780674982703-020/html>
15. Коваль О. Під гаслом «сяокан»: суспільні перетворення в Китаї за роки реформ. Україна–Китай. 2018. № 14. URL: <https://sinologist.com.ua/koval-o-pid-gaslom-syaokan-suspilni-peretvorennya-v-kytai-za-roky-reform/>
16. Кіктенко В. О. Один пояс, один шлях» – глобальний геоекономічний проєкт Китаю». Україна–Китай. 2017. № 2(8). URL: <https://sinologist.com.ua/odin-poyas-odin-shlyah-globalnij-geoeconomichnij-proekt-kitayu/>

References

1. Holova KNR Si Tszinpin pro «vidkrytist Kytaiyu». Ukraina–Kytai. 2018. № 14. URL: <https://sinologist.com.ua/golova-knr-si-tszinpin-pro-vidkrytist-kytaiyu/>
2. Odyn poias, ody shliakh. URL: https://uk.wikipedia.org/wiki/%D0%9E%D0%B4%D0%B8%D0%BD_%D0%BF%D0%BE%D1%8F%D1%81_%D0%BE%D0%B4%D0%B8%D0%BD_%D1%88%D0%BB%D1%8F%D1%85
3. Kiktenko V.O. Ukraina v proekti «Odyn poias, Ody shliakh»: rehionalnyi ta hlobalnyi vymir. Ukraina–Kytai. 2018 № 13. URL: <https://sinologist.com.ua/kiktenko-v-o-ukrayina-v-proekti-odyn-poyas-odyn-shlyah-regionalnyj-ta-globalnyj-vymir/>
4. UN comtrade database. URL: <https://comtrade.un.org/data/>
5. 2011-2020 Statistical Bulletin of Chinas Outward Foreign Direct Investment.
6. China Global Investment Tracker. URL: <https://www.aei.org/china-global-investment-tracker/>
7. Ou Minggang:Yatouhang zhejunian: huigu yuzhanwang Yinhangjia. 2021. URL: https://www.sohu.com/a/452873552_603349.
8. Yefremov D.P. Kytai ta shliakh rozbudovy liudynotsentrychnoi ekonomiky. Ukraina–Kytai. 2018. № 14. URL: <https://sinologist.com.ua/yefremov-d-p-kytaj-na-shlyahu-rozbudovy-lyudynotsentrychnoyi-ekonomiky/>
9. Zhongyin qian wunian jingmao hezuo jihua: Jiang xiang yin touzi 200yi. Xinlangcijing. 2014. URL: <http://finance.sina.com.cn/world/yzjj/20140918/175920344528.shtml>
10. Zhonghua renmin gongheguo zhegnfu he yindu gongheguo zhengfu guanyu qihoubianhua de lianshengming. WaiJiaoBu. 2015. URL: https://www.fmprc.gov.cn/web/gjhdq_676201/gj_676203/yz_676205/1206_677220/1207_677232/201505/t20150515_8008756.shtml
11. Zhonghua renmin gongheguo guanyu goujian gengjia jinmide fazhanhuoban guanxni de lianhe shengming. XinHuaWang. 2014. URL: http://www.xinhuanet.com/world/2014-09/19/c_1112555977.htm
12. Liu zongy zhongyin lingdaoren feizhenshi huiwu jizhi jianli jizhongyin guanxi qianjing, Waijiaojikan. 135. 2020. URL: <http://www.cpifa.org/cms/book/170>
13. Hu Shisheng. donglang duizhi weiji yuzhongyin guanxi de weilai. Xiandaiguanxixueyuan, (2017) (11), 9-22. URL: <http://www.cqvip.com/qk/81437x/201711/673896878.html>
14. Dillon, Nara. "19. What Can China Teach Us about Fighting Poverty?" The China Questions. Harvard University Press, 2018. 155-162. URL: <https://www.degruyter.com/document/doi/10.4159/9780674982703-020/html>
15. Koval O. Pid haslom «siaokan»: suspilni peretvorennia v kytai za roky reform. Ukraina–Kytai. 2018. № 14. URL: <https://sinologist.com.ua/koval-o-pid-gaslom-syaokan-suspilni-peretvorennya-v-kytai-za-roky-reform/>
16. Kiktenko V. O. Ody poias, ody shliakh» – hlobalnyi heoeconomichnyi proekt Kytaiyu». Ukraina–Kytai. 2017. № 2(8). URL: <https://sinologist.com.ua/odin-poyas-odin-shlyah-globalnij-geoeconomichnij-proekt-kitayu/>